

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

„GLASUL
DOBROGEAN“

Органъ на Българско-
то малцинство отъ
Румъния

АБОНАМЕНТЪ

125. ВАРНА,
Градската библиот.

300 лей
160 "

Адресъ: Glasul Dobrogean
stf. Pr. Elisabeta 4 Bazaŕgic

ВИНОВНИ СМЕ!

днесъ, когато известни
лични вестници во-
едно недостойно го-
ние противъ румънски-
граждани отъ българ-
произходъ — напъл-
лоялни, ползващи се
еднакви законни пра-
и задължения, както
лички останали жители
демократична Румъ-
— не можемъ да
риемъ бушувашето въз-
ущение въ гърдите си
да замълчимъ противъ
улитъ, които така не-
справедливо и незаслу-
жено се сипятъ отъ всич-
и страни.

Ние сме на правия пътъ.
ниаги, всѣкога и при-
чки случай ние съ готов-
и гордостъ мо-
да се хвалимъ съ
бата си на лоялни, поч-
ни и съзнателни граж-
ани и да отбиемъ реши-
елно всѣки насоченъ у-
аръ, стига това да стане
рамкитъ на строгата
анонностъ, справедлива-
и безпристрастна пре-
енка. Нашитъ младежи,
викани подъ знамената
жи били достойни и при-
върни войници; процентъ
на сто отъ тѣхъ сж
произведени. Румънскитъ
иновини отъ български
произходъ, каквато
служба сж заемали, сж
е проявили като незамѣ-
ими изпълнители на слу-
жебнитъ си задължения;

Но не само това.
ко прелистимъ сбирки-
на всички вестници,
писания и брошури, пе-
сатани на български е-
никъ тукъ приближи-
елно отъ две десетилѣ-
ия насамъ, ще се изтък-
емъ на още по голѣми
показателства, които ре-
шително и по единъ без-
споренъ начинъ ще дока-
атъ кой е примѣрниятъ
по вече заслужилъ
гражданинъ за братско съ-
жителство, искрено при-
елство и взаимно опоз-
наване, и кой така щед-
ро разнася бацила на ум-
разата и подстрекателст-
вата.

Въ редица статии, от-
зиви и преводна литера-
тура българскиятъ мал-
цетъ въ-къ
Добруджански гласъ

цинственъ печатъ отъ До-
бруджа е запозналъ свои-
тъ съплеменици съ доб-
родетелитъ, културнитъ
прояви и съ великанитъ
на румънската литерату-
ра и народъ. Благодарен-
ие на тоя хуленъ и же-
стоко гоненъ п е ч а т ъ,
днесъ дори и полугра-
мотниятъ румънски праж-
данинъ отъ български
произходъ, знае имената
и заслугитъ на много вид-
ни и заслужили румън-
ски учени, литератори и
стопански деятели. И
колко още?

Но не намъ се падаше
да направимъ тая изпо-
вѣдь. Ние знаемъ какво
сме направили. Знаемъ и
горе колко сме „винов-
ни“ и дали заслужаваме
участъта да бждемъ же-
стоко и до болка опетня-
вани.

Я х. Я.

НѢКОЛКО ВЪПРОСИ, КОИТО ЧАКАТЪ СВОЕТО РАЗРЕШЕНИЕ

Отъ разговоритъ, които и-
махме съ нѣкои земеделци отъ
различнитъ села, може да се у-
станови, че стопанското състо-
ние на добр. селянитъ зна-
чително би се подобрило, ако:

Фискалнитъ органи бждатъ
по-толерантни спрямо данъ-
коплатцитъ, които винаги
сж били изправни въ изпла-
щанията на данъчнитъ си
задължения;

Селскитъ власти да бж-
датъ безпристрастни въ раз-
решаването на спорнитъ въ-
проси;

Да се премахнатъ излишни-
тъ съставяния на глоби и раз-
сривания изъ сѣдилницата;

Отдаването на державни-
тъ земи (резервитъ) да ста-
тъ по законенъ и справедливъ
редъ;

Да се обуздаватъ злостор-
ницитъ, които съ добитѣка
си причиняватъ щети на ре-
колтата.

Тия сж въпроситъ, които
чкатъ своето разрешение и
на които трѣбва да се спратъ
отговорнитъ фактори, за да ги
разрешатъ въ духа на спра-
ведливостъта.

Тѣзи „странични“ прѣчки,
действително, отнематъ много

Ще се ускорятъ данъчнитъ събирания

Букурещъ — Въ министер-
ството на финанситъ завчера
се състоя една конференция,
въ която участвуваха всички
финансови инспектори. Кон-
ференцията бѣ председателст-
вувана отъ м-ра на финанситъ,
г. В. Антонеску.

Тукъ се установи, че въ-
прѣки положенитъ голѣми ста-
рания отъ страна на финансо-
витъ власти, презъ последно
време данъчнитъ постѣпления
се ограничили. За това взема
се решения да се ускорятъ и
се засилятъ данъчнитъ съби-
рания, като за целта ще бж-
датъ назначени нови бирничес-
ки агенти.

Румънски зърнени храни за Англия

Отъ Констанца съобщаватъ,
че презъ последно време въ
английскитъ житни тържища
се е търсило румънски зърне-
ни храни. Презъ последнитъ
дни отъ тукашното пристани-
ще се натовариха 2100 тона
зърнени храни за Англия.

време и сж придружени съ
много разноски, които не сж
вече по силитъ на нашитъ зе-
медѣлци. Имаме доволно ху-
бавя реколта. Обаче, една вну-
шителна частъ отъ придоби-
тия приходъ, ще бжде израз-
ходена за отстраняването на
гореносоченитъ случаи, които
не сж измислица, а истина —
това най-много убива нашия
селянинъ.

И тѣ могатъ да се премах-
натъ. Стига да има добро же-
лание, здрава администра-
тивна ржка и нашата провин-
ция ще бжде на своята висо-
та въ стопанско отношение.

Данцигъ-барутния погребъ на Европа

До колко събитията отъ
Данцигъ сж въ състояние
да предизвикатъ единъ из-
ненадаващъ обратъ въ меж-
дународното положение,
става ясно отъ коментаритъ
на италианския печатъ,
който има компетентността
добре да преценява съби-

Малко Сизгрияжие!

Една истинска случка, не
шега:

Да речемъ бай Иванъ (нѣма
да му кажемъ името и) при-
стига въ село и не разпус-
налъ каруцата си, право отива
въ кафенето — навечеръ, то-
ку селянитъ се отбили отъ
работа — и започва:

— Голѣми новини! Въ Ис-
пания революция. Германия,
превзела Данцигъ. Русия, Ита-
лия, Франция... Мусолини ка-
залъ. Хитлеръ рекълъ, Литви-
новъ мълчалъ...

Всичко това казано-недока-

зано, бай Иванъ го забрано-
левилъ на единъ дѣхъ и до-
бавилъ още по-убедително:

— Знаете ли, отъ де ги на-
учихъ? Отъ Ради!.. Въ цѣлия
градъ най-прѣснитъ новини се
научаватъ отъ този Ради. До
пжти, все ще го памѣря, та
азъ както си знамъ, да го
подѣрпамъ за езика, та...

Но не останало време нѣ
бай Иванъ да се запознае съ
многозначния Ради. Други не-
гови съселяни го предварили.

Ради било... радиото!

не така, г-да! ПРЕДИ ВСИЧКО ИСТИНАТА

Далечъ сме отъ намѣ-
рението да отговаряме,
или да полемизираме съ
г-нъ И. Жерегие, който
въ качеството си на ко-
респондентъ на в-къ „У-
ниверсулъ“ смѣтналъ се
за обиденъ и помѣства
въ броя отъ 24 т. м. на
сжия вестникъ, една о-
стра дописка противъ на-
шия вестникъ. Това счи-
таме за ненуждно и не
заслужава.

Друго интересува насъ,
а именно: нелепоститъ и
измислицитъ на корес-
пондентитъ отъ Добруд-
жа на тоя вестникъ, кои-
то никога не изпущатъ
случая да петнатъ и о-
чернятъ българското мал-
цинство отъ Румъния. Ние
никога не сме се обяви-
ли противъ „Универсулъ“.
Но и никога не сме до-
пуснали и нѣма да до-
пуснемъ безъ да опровер-
гаемъ — поне за насъ, за
българското малцинство
— невѣрноститъ и долно-
пробнитъ измислици на
неговитъ кореспонденти,

които действително, чрезъ
своитъ „сензационални“
съобщения се мжчатъ да
заблудятъ широкото ру-
мънско обществено мне-
ние за работитъ станали
тукъ.

Българското малцинст-
во е лоялно. Това е до-
казано. Румънскитъ по-
даницы отъ български
произходъ, равноправни
граждани на страната, ни-
кога не сж се проявили
противъ реда и закон-
ността; това което сж
писали разнитъ кореспон-
денти на столичнитъ ве-
стници сж измислици,
преувеличени случаи, до-
казани неистини, целящи
единствено да съятъ ум-
раза и мжстъ между ко-
лонисти и мѣстни жите-
ли.

Преди всичко истината.
Българското малцинство
отъ Румъния съ абсолют-
но нищо не е заслужило
упрецитъ на заинтересо-
ванитъ личности, чиято
цель е въ мжтна вода
риба да ловятъ.

тията. Така, италианскитъ
вестници пишатъ:

„Ако полското правител-
ство прибѣгне до застѣп-
ничеството на О. Н., то-
гава неминуемо ще очаква-
ме едно силно противодей-
ствие отъ страна на Гер-
мания, а като последиствие

Европа още веднажъ ще
бжде изправена предъ опас-
ността на единъ общъ
международенъ конфликтъ
и то само по причина на
единъ чисто частенъ въ-
просъ, който не интересу-
ва, освенъ Полша“.

АСЪНЪ БОЕВЪ — Виена

СЛАВНО ЕЧАТЪ СЪЖИВИТЪ НА МИНАЛОТО

[ПРОДЪЛЖЕНИЕ ОТЪ МИНАЛИЯ БРОЙ]

НОЩТА ВЕЧЪ НАСТЪПВА

Въковна и непрогледна нощта вече пълзи,
свободата ще погълне злокобниятъ мракъ,
много кръвъ юнашка и море отъ сълзи
люлката ще станатъ на първия новъ зракъ.

МАЙКА МИ МЕ НАУЧИ

Майка ми ме роди и отъ дете още научи
да любя земята свидна, дете съмъ роденъ,
баща ми ме закле, че само този ще сполучи,
който носи въ гърдите си идеалъ възвишенъ.
Майка ми вдъхна милостъ къмъ чуждото тегло
и достойно да зачитамъ истината, свободата,
баща ми завеща: отъ земята ще излезне страдание и зло
не съ сълзитъ на майкитъ, а съ кръвта на чедата.

БЕРИГИТЪ СЕ КЛАТЯТЪ

Родино наша досега въ колко битки всепрочути
ти врага шеметно победи: Клокотница, Ахелой...
сега ти нѣмашъ войници, но кърмишъ хайдутути
и пакъ си остана юнашка майка на народъ — герой.
Народе! Ти въ историята израстваша исполинъ,
кой тебе ще възпре, кой ще те забави?
Не показватъ ли Мехмедъ, Исакъ и Балдуинъ,
че три империи срутиха чедата ти корави?
Гордей се народе, ти пишкаташ, но не си самъ
отъ свѣта твоитъ болки оставатъ нечути,
тебъ не ще сломятъ яничари или ислямъ,
защото ти живѣешъ чрезъ твоитъ хайдутути.
Земя наша, ти велика си, защото пишкаташ, но живѣешъ,
въ въковетъ ти гигантска мощъ насобра,
хайдутути, ти не напраздно кръвта си лѣешъ,
ти на пролѣтъта очаквана си кървавата зора.
Напраздно тиранинѣтъ съ преперници рѣще
робскитъ окови стѣга въковни и ржжидиви,
отъ мжстъ отдавна пролѣтъ е, народното сърдце,
че мжкитъ и теглата оставатъ вѣчно живи.
Балканитъ, полята златни и потоцитъ горски
всички пригласятъ за дружно пѣсенъта юнашка,
бури тукъ станаха тѣзи думи свѣтогорски
въ кжизата болярска и въ хижата сиромашка.
Ботевъ! На българското племе безсмъртния поетъ
и твоята смъртъ геройска веригитъ разклати,
водителъ ще имъ стане твоя лжчезаренъ силуетъ
на всички, които мръха за идеалитъ свѣти.
Герои легендарни отъ „Вола“ и „Бузлуджа“
вие не паднахте напраздно и геройски се бихте,
славата на великанитъ отъ Одринъ, Чаталджа
е вѣнецъ отъ стихията що вие посадихте.
И днесъ завета имъ шепне свѣтата обителъ:
„Намъ не стрѣскатъ заптиа, черкези и коначи,
ние смъртъ само носимъ на зѣковния мжчителъ,
не боимъ се отъ бесилки, ний сме български юнаци“.
Отъ пепелищата окървавени изгръ великата зора,
ржжетъ нечестиви не измигъ тиранѣтъ разгнѣвенъ,
изплашенъ той стрѣсна се отъ буреностното „ура“
на победитъ чутовни при Шипка и Плъвенъ.
И бѣсно атакуватъ, чеда балкански разявени
съ тѣхъ сж и душитъ отъ Дръново, Батакъ,
тѣ искатъ да бждатъ свободни, обединени,
въ свѣтлина тѣ носятъ въ петвъковенъ мракъ.
Спете герои страхотни и безумно смѣли,
васъ родиха гиганти, не майчини утроби.
Вие и днесъ бдите надъ роднитъ предѣли,
чеда — великани на петвъковни роби!

БЪЛГАРСКАТА ЖЕНА

Българската жена е тази неуморима, велика „тя“,
генія ѝ остана факелъ тихъ въ тѣмнината,
тѣя гробоветъ покриваше съ сълзи и цвѣтя
на живитъ въ поветъ калѣше душата.
Българската жена е тази мълчалива героиня
въ семейното огнище и въ нашата свобода.
Поклонъ предъ нея! Намъ не трѣбва друга богиня
освенъ майката величава на българекитъ чеда.
Още като малки въ люлката сиромашка
тѣ намъ разказваше съ разтреперенъ гласъ,
за бацитъ убити, за борбата юнашка
и завети бащински, които очакватъ насъ.
Когато мжже станахме за герои призвани

на бой ние трѣгнахме съ орисия зла,
намъ тѣ църпѣше окървавенитъ рани,
на духа ни даваше нова сила и крила.
Тѣ нивга не намѣри отмора и покой,
въ сълзитъ и борбата героиня стана
майката велика на този народъ — герой,
на българската родина — безсмъртната жена...

НАШАТА ВЪРА

Върата въковна въ сълзитъ пролѣти
на майкитъ страдални и нашитъ сестри,
въ свѣтитъ думи на роднитъ завети:
Българино! Свободенъ бжди или умри!
Въ жельзнитъ мишици на нашия селякъ
сюзникъ на земята още отъ зори,
въ спасителната струя на кървавия зракъ
гробоветъ юнашки, които озари.
Въ огня сияющъ въ припадналия мракъ:
духътъ великански на нашитъ дѣди,
въ любовта обилна на българина-юнакъ
къмъ бащиния свѣта и роднитъ бразди.
Въ пламъка неугасимъ на нашето сърдце
изворъ божественъ намъ на свободата,
на родината скъпа въ геройското лице
знамение лжчезарно винаги въ борбата.
Клепалото ще пригласи победниятъ екъ
на нашата въра въ идеали небесни,
алтаръ за насъ въ въковѣчния набѣгъ
сж гробоветъ юнашки, стари и прѣсни.

ЭПИТАФИЯ НА ПАДНАЛИЯ

Пжтничко минаващъ ти и безъ надписъ знай
въ победата съмъ намѣрилъ сетниятъ покой.
За свободата азъ паднахъ на родния си край —
тука почива прославенъ незнаенъ герой.
Пжтничко, азъ паднахъ и безъ надписъ знай
на идеала свещенъ подъ знамето развѣто,
въ борба вдъхновенна и битки безъ край.
Бранихъ майчинъ езикъ и отечество свѣто.
Тѣмъ де не се почитатъ героизмъ гробоветъ
тирани ще царуватъ вѣчни и лукави.
Който уважава свободата като стражъ на въковетъ
гробътъ ми далеченъ нѣма да забрави.
Отъ всичко що цените и имота на свѣта
най-много любете всички майката-родина:
тѣя намъ дарила е свобода, свѣтлина, красота
и славата на този, който за нея загина.

ПОСЛЕДНА ДУМА

Тѣзи пѣсни скромни посвѣтихъ на борбата, свободата
и родината свидна — идеалътъ човѣчки най-свѣтъ,
химнитъ събуждащъ всички роби на земята
е съ кръвъ човѣшка написанъ, но още не е изпѣтъ.
Чрезъ подвига надеждата и въ тѣмнината свѣти,
идеалитъ сж на гробоветъ геройски сияющи вѣнци,
химнитъ на свободата ще подема въ пѣвци, поети,
а само тѣзи, които били и сж останали борци!

ВЪ ТУТРАКАНСКО населението жадува

Нашиятъ кореспондентъ
отъ Силистра съобщава, че
напоследъкъ, въ разгара
на полската работа и при
непоносимитъ горещини, де-
сятки села отъ тутракан-
ско буквално страдали отъ
липса на вода. Това съ-
общиха и нѣкои столични
вестници.

Най-вече населението отъ
селата Касимларъ, Кара

Мехмедъ и Куванджигларъ,
нѣмали капка чиста вода;
тѣ пиели застоялата и
мръсна вода отъ гьолицата,
където се вардаляли и
биволитъ. Само нѣкои по-
заможни хора, както и сел-
скитъ чиновници, като све-
щеника, учителя, бирника
и др. си позволявали „раз-
коша“ да докарватъ съ
бѣчва вода отъ десетки

Кръвопролитната волюция въ Испан взема широки размѣри

Революцията въ Испан
е въ своя разгаръ. Прав
телственитъ войски и в
станитѣ водятъ кръ
пролитни битки, въ кои
падатъ стотици убити
трижъ повече ранени. С
общенията отъ тамъ
най-противоречиви. Как
европейскитъ, така и м
стния печатъ даватъ на
разнообразни сведения, к
то единѣ симпатизира
бунтовницитъ, а други
правителството. Споредъ
тѣхъ и дветъ страни л
беждаватъ и дветъ стран
сж господари на страната.
Само едно е за вѣрван
че въ Испания рѣки отъ
кръвъ се лѣятъ, цѣли пол
кове се срещатъ въ люти бит
ки, участвуватъ летала, тан
кове, артилерия, флота, го
рятъ села и градове.

Изгонването на испански
кралъ ще коства много не
винна кръвъ на жителитъ
отъ Пиренейския полуост
ровъ.

Германскитъ отго воръ на английския въпросникъ

Многоочакваниятъ отго
воръ отъ страна на Герма
ния по английския въпрос
никъ, който съ голѣмъ ин
тересъ се очаква отъ цѣло
то европейско общество
и политическо мнение, от
ново е отложенъ. Отъ Бер
линъ съобщаватъ, че този
отговоръ ще бжде връченъ
едва идущата седмица, тѣ
като международното поло
жение е взело съвсемъ
другъ обратъ. Сега герман-
ския отговоръ щѣлъ да
включва и въпроситъ, из-
никнали напоследъкъ, като:
споразумението между Гер-
мания и Австрия, събитията
отъ Данцигъ, конференция-
та отъ Монтрьо и решения-
та, които ще се взематъ
отъ Локарненскитъ сили въ
Лондонъ.

Въ всѣки случай отъ гер-
манския отговоръ въ голѣ-
ма степенъ зависи урежда-
нето на международнитъ
отношения, които вече сж
на скѣсване.

километри, но и тѣ — следъ
толкова пжтъ — ставала
негодна за писане.

Населението било повече
отъ отчаяно.

ЧЕТИ ВЕСТНИКЪ
Добруджански гласъ

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

Животът на малцинствата

Не веднажъ въ мнозин-
ния печатъ сж се
явили обвинения и кле-
вети против българското
малцинство и против нашия
вестникъ. Не веднажъ сме
били ириденности, под-
метатели, комунисти и
ли не още, сж
да бъдемъ злостра-
ни предъ румънското об-
щественото мнение, което
е възможностъ да ни
отблъсне отъ близо, за да
ни гонятъ нѣкакъ упраж-
нелитъ на държавната
властъ да ни хванатъ за
уши и ни набиятъ... Ни-
кога не е помогнало. Кол-
ко и да ни обвиняватъ,
неизменно винаги е
победявала.

Когато сме били напа-
дени, имали сме напада-
тели, които най-често пж-
сж бивали съвсемъ да-
но отъ насъ, хора които
ни познаватъ, не сж ни
само виждали, а дори
сж ни чували. Днесъ
даже вече, че въпроса се
поставя. Кореспондента
на „Универсул“ отъ
нашия градъ, г. Жерехи,
които въ окръжното
судно, обидѣтъ отъ
наше незначе какво) държа-
не на нашия вестникъ,
поча да пѣе старата
пѣснь на бивши наши —
българското малцинст-
во въ Румъния „добро-
желатели“, че то си би-
ло, че ний сме били
на, които го подстрека-
не, че на господинъ ко-
респондента му се било
свело, сж години наредъ,
румънците били „доб-
ро, но слѣпи“, че нѣкои
български националисти му
сказали: „Вие румънците
не прости. Само десетъ
години да сж българитъ
хосподари на Добруджа и
на да се намѣри нито
оакъ румънецъ тукъ“ и
пр. работи, които да
разправя и на най-на-
шъ румънецъ, н ъ м а
повѣрва.

Цялата пѣснь се свеж-
на най-после (то се знае
къде) — до гърба на
добруджанеца: прави се сра-
нение между добруджан-
ското народностно мал-
цинство отъ Румъния и
румънците около Видинъ

и Дунава и се иска при-
равнение.

Но, въпросътъ бѣше: ние
за другитъ малцинства.
Българското народностно
малцинство отъ Румъния,
може да се каже, че има
отъ 1927 год. единъ еже-
дневникъ. Отъ 1930 год.
излизашитъ вестници, ка-
то органи на това мал-
цинство сж имали колона
за малцинствата и не е
останало нито брой, отъ
тогава до днесъ, да не се
спомене за живота на
малцинствата отъ Евро-
па. Никога не ни е инте-
ресувало къде живѣе даде-
но малцинство, а какъ.
Ако е имало нѣкога про-
пуенато нѣкое малцинство,
то винаги сме писали въ
общи черти, протестирали
сме за всички несправедли-
вости, отъ кждето и да
идатъ тѣ надъ малцинст-
вата така, както нито
единъ миноритаренъ вест-
никъ, може би, не е пра-
вилъ. Ако направимъ едно
сравнение между европей-
ската миноритарна преса
сж нашия вестникъ ще ви-
димъ, че чито единъ вест-
никъ нѣма специална ко-
лона за малцинствата и
не се застъпва тѣй при-
сърдце за малцинства-
та. Така, че и тукъ нѣ-
ма право никой да ни се
сърди, нито пѣкъ да ни
обвинява. Ако заинтересо-
вани лица искатъ само да
обвиняватъ, безъ да сле-
дятъ нашето посевдение и
начина на списване на ве-
стника, то вината не е
наша. А. Б.

Голѣми горещи-
ни въ Румъния

Букурещъ — Въ цѣлата
страна владѣятъ непоноси-
ми горещини. Особено въ
Южна Бесарабиятъ сж при-
чинили истински нещастия.
До сега сж умрѣли отъ за-
духа нѣколко души. Подо-
бни случаи сж отбелязани и
въ други области.

Продава се

половината отъ хана нахо-
дящъ се на ул. Ионъ Лука
Кареджале (до житното тър-
жище — борсата)

Справка
майоръ С. Порумбича
ул. „Режеле Каролъ“

Новъ методъ за борба
съ ревматизма въ Германия

Мобилизация на 50 милиона пчели. Въмѣсто медъ — отрова. Помада отъ отрова.

Най-радикалното сръдство противъ единъ страшенъ бичъ на човѣчеството.

Производството не може да задоволи търсенето на новото лѣкарство

[Специална кореспонденция на „Въкъ „Добр. Гласъ“]

Улмъ на Дунава, юлий

Най-страшнитъ болести,
които жестоко тормозятъ
човѣчеството сж: туберку-
лозата, ракътъ и ревматиз-
мътъ, противъ които все
още не може да се намѣри
едно по-сигурно и ефикасно
сръдство.

Въ желанието да се на-
мѣри едно абсолютно си-
гурно лѣкарство противъ
ревматизма, отъ редъ го-
дини насамъ, професоръ
Флури отъ университета —
Вюрцбургъ, бѣ концентри-
ралъ своето внимание вър-
ху значението на отровата
отъ пчелитъ, като едно си-
гурно сръдство противъ
ревматизма.

Въз основа на направен-
нитъ отъ него изследвания
и проучвания той е можалъ
да установи, че 85 отъ пче-
литъ сж имунни и не поз-
наватъ болкитъ на ревма-
тизма. По силата на тоя
фактъ, той започва да гра-
ди по нататъкъ своитъ из-
следвания върху действието
на отровата, която из-
пускатъ пчелитъ чрезъ жи-
лото си. Години подъ редъ
той е правилъ опити съ
хиляди свои пациенти, кои-
то въмѣсто съ бани и пр. е
лекувалъ чрезъ ужилвания
отъ обикновенни домашни
пчели. Колкото и невѣроят-
на тая метода, за премаха-
ването на ревматизма въ
повечето случаи, дава уди-
вителни резултати, съ това
неудобство, че мнозина отъ
пациентитъ не сж могли
добре да понасятъ много-
кратнитъ ужилвания на ду-
зина пчели.

Помада отъ отровата
на пчелитъ

Неудобствата отъ ужил-
ванията на пчелитъ при ле-
куването, навежда профе-
соръ Д-ръ Форстеръ, ди-
ректоръ на Фармакологи-
ческиятъ Институтъ при Уни-
верситета — Вюрцбургъ, да
измѣни метода на своя
учителъ, посръдствомъ спе-
циална приготвена помада
отъ отровата на пчелитъ,
съ която се намазва паци-
ента, безъ да причинява бо-
лезнени подувания. Тукъ
отровата се предава на ор-
ганизма по единъ по ба-
венъ процесъ, чрезъ пори-
тъ, въ замѣна на което се
увеличава лѣковитото свой-
ство на новата метода.

Съ целъ за получаване
на тая благодатна отрова,
въ по-голѣмо количество,
професоръ Д-ръ Форстеръ
мобилизира надъ 50 милио-

на пчели въ долината на
Илерталъ, южно отъ Улмъ
на Дунава, кждето пчелитъ
даже изкуствено се хранятъ
съ захаръ, но не за да я
преработватъ въ медъ, а
въ отрова. Чрезъ интензив-
ното хранене на пчелитъ
съ захаръ и пр., тѣ много
бърже се удвояватъ, а да-
же и утрояватъ, при което
за добиване на отровата се
добиратъ само до старитъ
пчели, като работнически-
тъ лесно разпознаватъ.

Добиване и преработ-
ване на отровата

Получаване на отровата
отъ пчелитъ въ Илертисенъ
става по единъ твърде ор-
гиналенъ начинъ. Тукъ а
предъ работничитъ сж по-
ставени плитко широки сж-
дове, въ които е насипанъ
сиропъ отъ захаръ, който
примамва пчелитъ. Съ спе-
циални щипки (пенсети),
работничитъ хващатъ ста-
ритъ пчели и ги поднасятъ
съ задната имъ частъ къмъ
малки таблетки отъ особенъ

бѣлъ картонъ, при което
пчелата веднага забива жи-
лото си въ картоната, кждето
жилото сж частъ отъ отров-
ното мехурче, оставатъ.
Всѣка таблетка събира жи-
лата на 700 до 800 пчели,
която веднага следъ напъл-
ването на това число, се
изпраща въ лабораторията,
за да се извлече отрова-
та и да се запази по-доб-
ре, защото въ това състоя-
ние следъ десетъ часа тя
започва да се разваля.

Обикновенно една пчела
дава отъ 0,15 до 0,30 мили-
грама отрова, която въ по-
следствие повторно се пре-
чиства по начинъ, за да мо-
же да изтрае по-дълго вре-
ме, до като се преработи
въ окончателна форма въ
вида на помадата — лѣкар-
ство противъ единъ голѣмъ
бичъ на човѣчеството —
ревматизмътъ, известно
подъ научното наименова-
ние „Форапинъ“.

Д-ръ Н. ХРИСТОВЪ

Господъ е виновенъ...

Градинитъ отъ Каралий и Богдалии безъ вода

Жителитъ на селата Ка-
ралий и Богдалии отъ на-
шия окръгъ ни молятъ да
дадемъ мѣсто въ нашия ве-
стникъ на следния случай:

„На 20 т. м., Илинденъ,
когато жени, деца и мже
бѣха на черква, група ко-
лонисти на чело съ Раду
Орошану, въоръжени съ
мотики, лопати и брадви, о-
тиватъ и разсипватъ дола-
питъ на градинаритъ, за да
не си поливатъ зеленчука,
сжщевременно изкубватъ и
насадения пиперъ. Това го
извършватъ, защото доби-

тъкътъ оставалъ безъ во-
да, когато градинитъ се по-
ливали. Но за това ние, се-
лянитъ, не сме виновни, а
Господъ... който не праща
дждъ и не пълни кладен-
цитъ съ достатъчно вода!..

Въ близкото село Негре-
ни има хубава вода. Но отъ
тамъ трѣбва тя да се носи.
Приятелитъ, обаче, чакатъ
на готово“ и пр. пр.

Селянитъ съобщили слу-
чая на отговорнитъ власти.
Дали ще се взематъ нужд-
нитъ мѣрки?

ДЖАМОВЕ

обикновени, витрини, орна-
менти бѣли и ивѣтни, стѣкла
за бюра, огледала — на
цени най-износни
въ магазина на

ДРАГНИ КОСТАНТИНОВЪ

Пияца Пъчей 3 — Базарджикъ

Печатница „ИЗВОРЪ“

Книжнината на банатските българи

Отъ Д. Н. МИНЧЕВЪ

Въ една наша студия, озаглавена „Старите български книги печатани въ Румъния — 1806 — 1877 г.“, помъстена миналата година въ „Добруджа гласъ“, а на румънски езикъ въ голъмото списание „Газета Кърцилоръ“, имаме случая да споменемъ бѣгло за книжнината на банатските българи.

Нашата целъ е сега да изнесемъ числото и характера на всички печатни книги, предназначени за банатските събратя, излѣзли до освобождението на България.

Статистиката, която помѣстихме въ горепоменатата ни студия показва, че въ сегашните предѣли на Румъния сж

отпечатани отъ 1806 г. до 1877 г. включително, всичко 312 книги. Числото на отпеч. за банатчани книги възлиза на деветъ: шестъ въ Темишваръ и три въ Арадъ. Споредъ проучванията, които направихме и съгласно съ ценния „Описъ на старите печатани български книги“, съставенъ отъ професоръ В. Погореловъ въ 1923 год., произлиза, че презъ единъ периодъ отъ 26 години — 1851 — 1877 — сж се издали за нуждитъ на банатските българи всичко 14 книги.

Ето направената отъ насъ за целта специална статистика:

Година	Брой на книгите	Къде сж отпечатани	Календари	Религиозни	Училищни	Разни
1851	1	Темишваръ		1		
1858	1	Сегединъ		1		
1866	2	Пеща	1		1	
1868	2	Виена, Буда, по-една	1		1	
1872	5	Темишваръ [2] Арадъ (3)		5		
1873	1	Темишваръ				1
1875	1	Темишваръ				1
1886	1	Темишваръ		1		
Всичко	14		2	8	2	2

Горната статистика дава ясна представа за развоя на българската банатска книжнина. Отъ нея видимъ интересни заключения. Първо, книгите сж печатани съ хърватска латиница, презъ единъ периодъ отъ осемъ години. Най-много книги сж отпечатани презъ 1872 г. — на брой петъ. По характеръ се раздѣлятъ така: два календари, осемъ религиозни, две училищни и две разни. Градовете, въ които сж отпечатани сж следните: Темишваръ, Арадъ, Буда, Пеща, Сегединъ и Виена.

Заслужава да отбележимъ имената на банатските труженици, които сж се погрижили за духовното издѣлване на братята си. Ето ги: Петъръ Узунъ, Иванъ Узунъ, учителъ, Йозу Рилъ, учителъ, Антонъ Доброславъ, Иванъ Косилковъ, учителъ, Леополдъ Косилковъ, учителъ; почти всички отъ Винга. Презъ тая епоха градеца Винга е билъ силно културенъ центъръ на банатските сънародници.

Въ подзаглавията на доста книги четемъ: „izdadina ud Vinga var. ucitejsu druzstvu“, а това ясно показва горното твърдение.

Особено впечатление правятъ нѣкои мисли, посвѣщения и фрази изъ предговоритъ на авторитѣ-банатчани. Отъ документативна гледна точка отбелязваме по-интереснитѣ. На втора страница на Манакия

Катекисмусъ, съставенъ отъ Имре Берещъ, а издаденъ отъ Петъръ Узунъ, четемъ: „Драге пауликани! Преймете съ любовъ, дату асъ съ любовъ давамъ. Учете за васъ, и мълети и за мене. Писалъ съмъ у Темишварския градъ 13 Аугуста 1851 г. — Imre Beresz“. Въ втората по редъ, издадена банатска книга, презъ 1858 г., пакъ Катехизисъ, на яхтрепната страна на заглавния листъ автора пише: „Драги пауликани! Преймете драголюбно уды мене туй манекни катекизмусъ, детсамъ на ваиа майтиния йезиту изписалъ; да синца разумейте како треба да учити и молити. Писалъ у Болгартелепъ дана 5 марта, 1857 г. Иванъ Узунъ“. Презъ 1866 г. учителя Йозу Рилъ печата въ Пеща „Бял арскуту Правуписани“, една книжка отъ около 57 стр., въ осминка. Въ предисловието — Pred-Hurtâ — автора дава много хубавъ и съдържателенъ предговоръ. И следъ като си изказва радостта, че въ училището, кждето по-напредъ се е изучавало само сръбски и хърватски, сега е допуснатъ родния български езикъ. Йозу Рилъ бележи: „Доста й да знаишъ, чи више нише бдишъ сираче, чи и ти за зувейшъ како вѣрно дите на бащинатата“. Въ едно евангелие, преведено отъ „мисникъ“ Робертъ Каукъ и учителя Л. Косилковъ, печатана презъ 1876 година, се четъ следното посвѣщение: „На

„ВЪСТЪ“

— Въ мѣстното житно тържище е въведенъ новъ редъ, който заслужава внимание, а именно: първокачественитѣ зимници донесени за проданъ се теглятъ отъ специални финансови агенти — само се притеглятъ. Това коства на земеделеца 20 лей и два пжти товарене и разтоварване. Срещу претеглената стока се освобождава една разписка, въ която се посочва колко кгр. тежи стоката, и по която търговецътъ е задълженъ да я приеме. Отъ тази нова мѣрка, обаче, сж недоволни и селянитѣ и търговцитѣ. Защото тя създава редица неприятности. Напр., следъ притеглянето на стоката, ако продавача разполови човала?...

— Министерството на финанситѣ е разпратило окръжни писма, чрезъ които донася до общо знание, че оборотниятъ данѣкъ (cifra de afaceri) ще се плаща за напредъ върху цѣлата фактурна стойностъ (марки, разноси, амбалажъ и пр.), съ целъ да се увеличи този данѣкъ.

— Съобщаватъ отъ Балчикъ, че завчера, на откритото море, къмъ Калиакра, горѣлъ единъ параходъ. Предполага се да е изгорялъ нѣкакъвъ търговски параходъ. До сега никакво съобщение не е получено относно тоя случай.

— Въ столицата били открити голѣми брой фалшифицирани монети отъ 250 лей. Добре е нашитѣ съграждани да внимаватъ,

частенъ - арденитъ вингански пулгаре изъ любовъ и гулѣму пуштуванъ уль писариситѣ. Това е всичко, което искаме да кажемъ за книжнината на банатските българи до 1877 година. Ще бждемъ признателни на онѣ банатчани или други, които биха ни посочили нѣкои евентуални опущения въ тази наша статия.

А колко бихме желали да знаемъ нѣщо за българската банатска книжнина презъ последнитѣ шестъ десетилѣтия, отъ освобождението насамъ!

Въ една друга статия ще дадемъ пълненъ описъ на книгитѣ, излѣзли отъ 1851 год. до 1877 год., за които посвѣтихме настоящитѣ редове.

Собственикъ, отг. редакторъ Я. х. Яневъ

когато получаватъ такива монети.

— На 12 т. м. вечерта, базарджишкитѣ граждани бѣха приятно изнепадени отъ сполучливия дебютъ на нашия младъ и много-обещаващъ съгражданинъ, г. Рибаровъ Никола, студентъ въ Софийската музикална академия, предъ радио Варна. Г-нъ Рибаровъ изпълни нѣколко отбрани откъслечи отъ Моцартъ, Шубертъ и народни пѣсни.

— „РОДНА ДОБРУДЖА“ — двуседмичко илюстровано списание, излиза въ София, списвано на румънски и български езици. Абонаментъ за Румъния 400 лева. Списанието е отлично подредено и напълно заслужава вниманието на добруджанци.

— Получи се въ редакцията 1 и 2 броеве на в-къ „Македонски гласъ“ — София, в-къ за народностни въпроси, политика и култура. Редакторъ Миланъ Дамяновъ.

— Ценитѣ на зърненитѣ храни, както съобщихме, постоянно се повишаватъ. Днесъ зимницата се купува съ 390; рапица 690; ечемикъ 210; царевича 225.

Чети в-къ
„Добруджански
гласъ“

КУПУВАМЪ:

1). Облигации отъ бълг. д-ство „Червенъ кръстъ“. 2). Акции отъ банка „Урбана“. 3). Акции отъ „Банка Индустрия“. 4). Облигации отъ Държавнитѣ заеми.

Правя осигуровки срещу пожаръ и животъ.

ГЕОРГИ АТАНАСОВЪ, осиг. д-ство „NATIONAL“
Bazargic, Str. „Principele Mihail“, 21

SUVERAN
CONTRA
DURERILOR
JAWOL
DE CAP
GRIPĂ
MIGRENĂ
NEURALGIE

„ЯВОЛЪ“ Е НАИ-СИГУРНИЯ ЛѢКЪ ПРОТИВЪ
ГЛАВОБОЛИЕ, ГРИПА МИГРЕНА И НЕВРАЛГИИ
Тиродграфия „IZVOR“ — Бахаре

ДОНАСЯМЪ ДО ОБЩО ЗНАНИЕ
че за да задоволя книж-
лата си съ по-голѣми у-
ства и за да имамъ въз-
можность да доставямъ по-
и различни стоки, въ
близко бждеще
премѣстя магазина

МИКУЛЪ БАЗА

на ул. „И. Г. Дукъ“ М.
(срещу часовникарницата
Кокошъ), кждето ще ас-
тирамъ магазинъ съ га-
тарийни и манифактур-
стоки. Вземамъ представ-
телството на ири-прочути
платове „ШЕРКЪ“, а
този дамски и мъжки ба-
тони; галопи, шошона и п.

Съ почитание
АТ. ВАСИЛЕВЪ (Нас.)

МИНЧО Н. ГАНЕВЪ

ул. Генералъ Хъждевъ
— СИЛИСТРА

КУПУВА И ПРОДАВА НОВИ И ВЕД
ПЛЕТАЧНИ МАШИНИ

отъ разни марки

голѣмини на цѣ

КОНКУРЕНТНИ

ПРОДАВАМЪ МѢСТО

съ постройка, 8 стаи и

кв. м., нахондъща се въ гр.

зарджикъ, ул. „Калузренъ

На най-износна цена.

Споразумение с
ВАСИЛЪ ПОПОВЪ

За боядисване

на здания и д

всѣкакви бояджийски рабо

се предпочита

ДИМ. ИВАНОВЪ-Гагаузче

авторизиранъ майсторъ боядж